

1. december

Vi er på den lille ø Askø i året 1953.

Mie på 7 år kom ud af bryggersdøren på Toftegaard. Hun så noget mopset ud, for hun havde lige fået skæld ud af sin mor. Og det bare fordi hun havde glemt at samle æg ind.....

”Du ved godt, at det er det første, du skal gøre, når du kommer hjem fra skole”, havde hendes mor sagt meget vredt.

”Dumme høns”, sagde Mie, da hun kom ind i hønsehuset.

”Gok, gok, gok” svarede hønsene. Du kan selv være ”Gok, gok, gok!”, svarede Mie og fik hurtigt samlet hele kurven fuld af alle de æg, hønsene havde lagt til morgen.

Mie lukkede døren op til køkkenet og satte kurven inden for døren til sin mor, som

nu smilede glad til hende.

Men det var altså det med den nisse på gården, som optog Mie for tiden.
Boede den på høloftet – eller gjorde den ikke?

Mies far sagde, at han havde set en nisse deroppe, men mon det var rigtigt?

Mie gik over i loen og krøb op ad den stejle trappe til høloftet, her satte hun sig og var musestille.

Der gik et stykke tid, ingenting skete, men pludselig så hun en lille slidt rød nissehue i det ene hjørne ovre ved vinduet.

Hvad var det, så måtte der altså bo en nisse, ellers kunne der ikke ligge en nissehue?

Hurtigt samlede Mie nissehuen op, den ville hun vise til sin bedste kammerat Per, for han sagde altid, at der ikke var nisser til.

Toftegaard ud til gadekæret.

Mie satte sig til at tænke over, hvad hende og Per skulle lave, når han kom i eftermiddag – åh bare der snart kom noget sne – og bare det snart blev frostvejr, så de kunne løbe på skøjter på gadekæret, som lå lige bagved ved Toftegaard.